

અમીરે અહેવા સુન્નત કી હિતાબ “આશિકાને રસૂલ કી 130 હિકાયાત માથ મક્કે મદીને કી જિયારતો” સે લિયે ગણે મવાદ કી પહુલી હિત

Zaaireene Madina Ke Imaan Afroz Waaqiaat (Gujarati)

આઈરીને મદીના કે ઈમાન અફ્રોઝ વાકિઅાત

કુલ સફળતા 32

શૈખે તરીકત, અમીરે અહેવા સુન્નત, બાનિયે દા'વતે છસ્વામી, હિન્દુત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ

મુહમ્મદ ઇલ્યાસ અતાર કાદિરી રજવી دامت برکاتہم
ال تعالیٰ

**الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِإِنَّمَّةِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْهُ اللّٰهُ الرَّحِيمُ**

કિતાબ પઠને કી દુચા

અજ : શૈખે તરીકત, અમીરે અહેલે સુન્ત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હજરત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજીવી દા'વતે ઈસ્લામી સબક પઠને સે પહેલે જૈલ મેં દી હુઈ હુએ દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઠને સે પહેલે જૈલ મેં દી હુઈ હુએ
પછ લીજિયે ઈસ્લામી જો કુદુ પદેંગે યાદ રહેણા. હુએ યેહ હૈ :

**اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشِرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَالِ وَالْاَكْرَامِ**

તરજમા : એ અલ્લાહ ! હમ પર ઈલ્યો ઈકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઔર હમ પર અપની રહમત નાખિલ ફરમા ! એ અગમત ઔર બુઝુર્ગી વાલે ।

(المستظرف ج 1 ص 4، دار الفكر بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આભિર એક એક બાર હુરુદ શરીફ પછ લીજિયે.

તાલિબે ગમે મદ્દીના
વ બડીઅ
વ મજિફરત
13 શવાલુલ મુકર્મ 1428 હિ.

જાઈદીને મદ્દીના કે ઈમાન અફરોઝ વાકિઆત

યેહ રિસાલા (જાઈદીને મદ્દીના કે ઈમાન અફરોઝ વાકિઆત)

શૈખે તરીકત, અમીરે અહેલે સુન્ત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજીવી જિયાઈ હૈ ને ઉર્દુ જબાન મેં તહરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કિયા હૈ ઔર મકતબતુલ મદ્દીના સે શાઅએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગત કમી બેશી પાંચે તો મજલિસે તરાજિમ કો (બાળીઓ મક્તૂબ, ઈ-મેઈલ યા SMS) મુજલાઅ ફરમા કર સવાબ કર્માઈયે.

રાખિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મકતબતુલ મદ્દીના, સિલેક્ટેડ હાઉસ, અલિફ કો

મસ્ટિષ્ટ કે સામને, તીન દરવાજા, અહુમદાબાદ - 1 ગુજરાત

MO. 98987 32611 • E-mail : hindibook@dawateislamihind.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعُلَمَائِ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
اَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يُسَوِّمُ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

યહ મજમૂન “આશિકાને રસૂલ કી 130 હિકાયાત” કે સર્ફણા 14 તા 42 સે લિયા ગયા છે.

જાઈરીનો મદીના કે ઈમાન અફરોજ વાકિઆત

હુએ આતાર

યા અલ્લાહ ! જો કોઈ રિસાલા “જાઈરીનો મદીના કે ઈમાન અફરોજ વાકિઆત”
કે 30 સર્ફણત પથ યા સુન લે, ઉસ કો ઈમાન વ આફિયત કે સાથ મદીને મેં
મૌત ઔર જન્મનું બડીએ મેં મદફન નસીબ ફરમા.

أَمَّا بَعْدُ يَجِدُ الرَّبِيعُ الْأَمِينَ قَبْلَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

દુર્દ શરીફ કી ફળીલત

ઉમ્મુલ મુઅમ્મિનીન હજરતે સાચ્છિદુના આઈશા સિદ્ધીકા

ને સે રિવાયત હૈ કે સાહિબે મે'રાજ, મહિષુબે રઘે બે
નિયાઝ ને ચَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْمَوْسَمَ
અન્દા મુજ પર દુર્દ પાક પઢતા હૈ તો ફિરિશતા ઉસ દુર્દ કો લે કર
ઉપર જાતા હૈ ઔર અલ્લાહ કી બારગાહ મેં પછોચતા હૈ તો
અલ્લાહ દુર્દ ફરમાતા હૈ : ઈસ દુર્દ કો મેરે બન્દ કી કબ્ર મેં લે
જાઓ યેહ દુર્દ અપને પઢને વાલે કે લિયે ઈસ્તિગ્ફાર કરતા રહેગા
ઔર ઉસ (બન્દએ ખાસ) કી આંખે ઈસે દેખ કર ઠની હોતી રહેંગી.”

(جمع الجوامع ج ٦ ص ٣٢١ حدیث ١٩٤٦)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

આઈરીને મદીના કી 24 હિક્યાત

(ઈન હિકાયાત મેં મદીને કી હાજિરી વગેરા કા બિલ ખુસૂસ જિક હૈ)

﴿1﴾ રોજાએ પાક સે બિશારત

અમીરુલ મુઅમિનીન હજરતે મૌલાએ કાએનાત,
અલિયુલ મુર્તજા શેરે ખુદા ફરમાતે હૈ કે
તાજદારે મદીના, કરારે કલાઓ સીના કે
મજારે ફાઈજુલ અન્વાર મેં જલ્વા ગરી કે તીન રોજ બા'દ એક
બદ્દુ હાજિર હુવા ઔર ઉસ ને અપને આપ કો કષે મુનવ્વર પર
ગિરા દિયા ઔર ઉસ કી ખાકે પાક અપને સર પર ડાલી ઔર યું
અર્જ ગુઝાર હુવા : યા રસૂલલ્હાહ ! જો કુદ્દ
આપ ને અલ્લાહ તબારક વ તથાલા સે સુના હૈ વોહ હમ ને
આપ સે સુના હૈ. (ઔર વોહ યેહ હૈ :)

تَرَجَّمَهُ وَلَوْا مِنْهُمْ إِذْظَاهَوْا فَقْسَهُمْ
أَسْتَغْفِرُ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهُ وَ
هُنَّ جُلُبَ كَرِئَ تો એ મહબૂબ ! તુમ્હારે
સે મુઆફી ચાહેં ઔર રસૂલ ! ઉન કી

اللَّهُ تَوَابَ أَبَارِ حِيَمًا

(١٤:٥٠، النساء)

કો બહુત તૌબા કબૂલ કરને વાલા
મેહુરબાન પાએ.

યા રસૂલલલાહ ! مَنْ نَهَىٰ عَنِ الْمُحَبَّبِ مَنْ نَهَىٰ عَنِ الْمُحَبَّبِ
 જુલ્મ કિયા હૈ (યા'ની ગુનાહ કિયે હૈન) ઔર આપ કી બારગાહે
 બેક્સ પનાહ મેં હાજિર હુવા હું તાકે આપ મેરે વાસિતે ઈસ્તિગ્ફાર
 ફરમાએ. કષે અન્વર સે આવાજ આઈ : “فَدُعْفِرَ لَكَ”
 યા'ની તહકીક તેરે ગુનાહ બખ્શા ઇયે ગએ હૈન. (وفاء الوفا ج ٢ ص ١٣٦)
 અથે મહશર મેં ખુલા હી ચાહતે થે મેં નિસાર
 દક કે પદ્ધતિ અપને દામન કા છુપાયા શુક્રિયા
 (વસાઈલે બાંશિશા, સ. 304)

صَلُوٰةٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُوٰةٰ عَلَى مُحَمَّدِ

﴿૨﴾ દરે રસૂલ પર હાજિર હોને વાલા બખ્શા ગયા

દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મકતબતુલ મદીના
 કી મત્ભૂઆ 413 સર્ઝહાત પર મુશ્તમિલ કિતાબ “ઉયૂનુલ
 હિકાયાત” હિસ્સાએ દુવુમ સર્ઝહા 308 પર ઈમામ અબ્ડુર્રહ્માન
 બિન અલી જૌઝી નકલ ફરમાતે હૈન : હજરતે
 સાચ્ચિદાના મુહમ્મદ બિન હર્બ હિલાલી ને
 બધાન કિયા : એક મર્તબા મેં રોજએ રસૂલ પર હાજિર થા, કે
 એક આ'રાબી (યા'ની અરબ કે દીહાત કા રહેને વાલા) આયા
 ઔર હુઝૂરે અન્વર, શાફીએ મહશર, મહબૂબે રજબે અકબર
 અર્જ ગુઝાર હુવા : યા રસૂલલલાહ !
 અર્જ ! અલ્લાહ હુવા : યા રસૂલલલાહ !
 તાઓલા ને આપ (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) પર જો સાચી કિતાબ
 નાજિલ ફરમાઈ ઉસ મેં યેહ આયત ભી હૈ :

وَلَوْا نَهَىٰ إِذْ ظَمَرُوا أَنفُسَهُمْ

جَآءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَ

اسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا

اللَّهُ تَوَابٌ حَيْمًا

(٦٤، النساء: ٥)

તરજમાને કાન્ગુલ ઈમાન : ઔર

અગર જબ વોહ અપની જાનોં પર

શુલ્ભ કરેં તો એ મહબૂબ ! તુમ્હારે

હુઝૂર હાજિર હોં ઔર ફિર અલ્લાહ

સે મુઆફી ચાહેં ઔર રસૂલ ! ઉન

કી શર્ફાત ફરમાઓ તો જરૂર

અલ્લાહ કો બહુત તૌબા કબૂલ કરને

વાલા મેધરબાન પાએ.

એ મેરે આકા વ મૌલા (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) મેં

અલ્લાહ ગફૂર ગફૂર કી મુઆફી તલબ

કરતે હુએ હાજિરે દરબાર હું ઔર આપ કો

અલ્લાહ કી બારગાહ મેં અપના શર્ફીય બનાતા હું. યેહ

કણ કર વોહ આશિકે રસૂલ રોને લગા ઔર ઉસ કી જબાન પર

યેહ અશાર જારી થે :

بِأَخْيَرِ مَنْ دُفِنَتْ بِالْفَاءِ أَعْظُمُهُ فَطَابَ مِنْ طِبِّهِنَّ الْقَاءُ وَالْأَكْمُ

رُوحِيُّ الْفِدَاءِ لِقَبْرِ أُنْتَ سَاكِنُهُ فِيهِ الْعِفَافُ وَفِيهِ الْجُودُ وَالْكَرَمُ

તરજમા : (1)..... એ વોહ બેહતરીન જાત જિસ કા મુખારક વુજ્દું

ઈસ જમીન મેં દફન કિયા ગયા તો ઈસ કી ઉમ્દગી ઔર પાકીજગી સે

મેદાન ઔર ટીલે મુઅત્તર હો ગયો. (2)..... મેરી જાન ફિદા હો

ઉસ કષે અન્વર પર જિસ મેં આપ (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) આરામ

ફરમા હું. જિસ મેં પાક દામની, સખાવત ઔર અફવો કરમ કા બેશ

બહા ખજાના હૈ.

વોહ આશિકે રસૂલ કાફી દેર તક ઈન અશઆર કી તકરાર
 કરતા રહા, ફિર અપને ગુનાહોં કી મુઆફી માંગતા હુવા
 અશકબાર આંખોં સે વહાં સે રૂખ્સત હો ગયા. હજરતે સાચ્છિદુના
 મુહમ્મદ બિન હર્બ હિલાલી ફરમાતે હૈનું : જબ
 મૈં સોયા તો ખ્વાબ મેં સરકારે દો આલમ, નૂરે મુજસ્સમ, શાહે
 બની આદમ ચલી લિયારત સે શરદ્ધ યાબ
 હુવા, આપ ને મુજ સે ઈશ્રાદ ફરમાયા :
 اِنْ حَقِّ الرَّجُلِ فَبَشِّرُهُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ غَفَرَ لَهُ بِشَفَاعَتِيٍّ “
 આ'રાબી સે મિલો ઓર ઉસે ખુશ ખબરી સુનાઓ કે અલ્લાહ
 ૨૪૩૦૮ ઈજ્રાત ને મેરી સિફારિશ કી વળ્ણ સે ઉસ કી મિઝિરત
 ફરમા દી.” (ع્યુન હક્કાયાં માટે ૩૭૮) અલ્લાહ
 પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મિઝિરત હો.

امين بجاہِ الشیٰ الامین صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسالم

સર ગુઝરે ગમ કહ્યું કિસ સે તેરે હોતે હુએ
 કિસ કે દર પર જાળો તેરા આસ્તાના છોડ કર
 બખ્શાવાના મુજ સે આસી કા રવા હોગા કિસે !
 કિસ કે દામન મેં છૃપું દામન તુમ્હારા છોડ કર

(ઝોક ના'ત)

صلوٰعَلِ الْحَبِيبِ! صلی اللہ تعالیٰ علی مُحَمَّدٍ

﴿3﴾ એ ગાઈરે રૌગાએ અન્વર !

મિઝિરત યાફતા લોટ જાઓ

હજરતે સાચ્છિદુના હાતિમે અસમ હુલ્લું કર્મ ને
 રહમતે આલમ, નૂરે મજસ્સમ, રસૂલે મુહૂરતશમ, શાહે આદમ

વ બની આઈમ કે રૌઝએ મુખ્યુંમ પર
ખડે હો કર હુઅા કી : “યા રબ ગ્રેગ ! મૈં ને તેરે હંબીબે
મુક્રૂમ કી કિથે અતિર કી જિયારત કી અબ
તૂ મુજે ના મુરાદ ન લોટા.” આવાજ આઈ : “એ બન્દે ! હમ
ને તુમ્હેં અપને મહિબૂબ કી પાકીજા તુરબત
કી જિયારત કી ઈજાજત હી તબ દી જબ તુમ્હેં પાક કરના મન્જૂર
ફરમાયા, અબ તુમ ઔર તુમ્હારે સાથ જિયારત કરને વાલે
મહિફરત યાફતા લૌટ જાઓ, બેશક અદ્દાહ ગ્રેગ તુમ સે ઔર
ઉન સે રાજી હો ગયા જિન્હોંને ઘારે નબી મુહમ્મદ મદની
સદકે હમારી બે હિસાબ મહિફરત હો.
امين بجاه الٰئي الامين صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ખુલાતે હેં હસી કો જિસ કી બિગડી યેહ બનાતે હેં

કમર બંધના દિયારે તથબા કો ખુલના હે તિસ્મત કા

(ઓકે ના'ત)

ચલુાએ હુખીબ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿4﴾ દેખો મદીના આ ગયા !

હઝરતે સાચિદુના ઈબ્રાહીમ ખવાસ રહેલું હું હિન્દુના હિન્દુના
ફરમાતે હું : મૈં એક સફર મેં શિદતે ઘાસ સે બેતાબ હો કર ગિર
પડા, તો કિસી ને મેરે મુંહ પર પાની છિડકા, મૈં ને આંખે ખોલ્યો
તો કયા દેખતા હું કે એક હસીનો જમીલ બુજુર્ગ ખૂબ સૂરત ઘોડે
પર સુવાર ખડે હું. ઉન્હોંને મુજે પાની પિલાયા ઔર ફરમાયા :

મેરે સાથ સુવાર હો જાઓ. અખી ચન્દ કદમ હી ચલે થે કે ફરમાયા : દેખો ! ક્યા નજર આ રહ્યું હૈ ? મૈં ને કહા : “યેહ તો મદીનએ મુનવ્વરહ રહ્યા હૈ.” ફરમાયા : ઉત્તરો ઔર જાઓ, રસૂલુલ્લાહ કી ખિદમતે અકદસ મેં સલામ અર્જ કરો ઔર યેહ ભી અર્જ કરના કે ખિગ્રૂર (عل્يٰ السَّلَام) ને ભી આપ કી ખિદમત મેં સલામ અર્જ કિયા હૈ. (روض الرّیاحین ص ۱۲۶) અહ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહ્યો.

أَمِينٌ بِجَاهِ الْئَبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

કિસી કે હાથ ને મુજ કો સહારા દે દિયા વરના
કહાં મેં ઔર કહાં યેહ રાસ્તે પેચીદા પેચીદા
صلوٰعَلِيُّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿5﴾ સભ્ય ઘોડે સુવાર

હજરતે સચ્ચિદાનાના શેખ અબુ ઈમરાન વાસિતી રહ્યા હતે કે મઝારે ફાઈજુલ અન્વાર કે દીદાર કી નિયત સે ચ્છા, રાસ્તે મેં મુજે ઈતની સખ્ત ઘાસ લગી કે મૌત સર પર મંડલાને લગી, નિદાલ હો કર એક કીકર કે દરખ્ત કે નીચે બૈઠ ગયા. દુઃખતન (યા'ની યકાયક) સભ્ય લિબાસ મેં મલ્લૂસ એક સભ્ય ઘોડે સુવાર નુમૂદાર હુએ, ઉન કે ઘોડે કી લગામ ઔર જીન ભી સભ્ય થી નીજ ઉન કે હાથ મેં સભ્ય શરબત સે લબાલબ સભ્ય પિયાલા થા, વોહ ઉન્હોંને

મુજે દિયા ઔર ફરમાયા : પિયો ! મેં ને તીન સાંસ મેં પિયા મણર ઉસ પિયાલે મેં સે કુછ ભી કમ ન હુંવા. ફિર ઉન્હોંને મુજ સે ફરમાયા : કહાં જા રહે હો ? મેં ને કહા : મદીનાએ મુનવ્વરહ રહ્તાકે સરવરે કોનૈન, રહમતે દારૈન રَأَدَهَا اللَّهُ شَرِيفٌ وَ تَعْظِيْمٌ કી ઓર શૈખેને કરીમૈન ચَلَى اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ બારગાહોં મેં સલામ અર્જ કરું. ફરમાયા : જબ તુમ વહાં પહોંચો ઔર અપના સલામ અર્જ કર લો તો ઉન તીનો બુલન્દો બાલા હસ્તિયોં સે અર્જ કરના કે રિજવાન (શિરિશતા, ખાળિને જન્મત) ભી આપ હજરત કી ખિદમત મેં સલામ અર્જ કરતા હૈ. (૩૨૯ રોચ રીધિનું અહ્લાદ કી ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહત હો.

اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

જાં બલબ હું જાં બલબ પર રહ્મત કર

એ લબે ઈસાએ દૌરાં અલ જિયાસ

(જોકે ના'ત)

صَلُّوٰعَلِيُّ الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿૬﴾ દૂસરે કા સલામ પહોંચાને કી બરકત સે દીદાર હો ગયા

એક બુગુર્ગી ફરમાતે હું કે મેં અપને મુલ્ક, યમન કે શહૂર સન્નાા સે બ ઈરાદએ હજ નિકલા તો કાડી આશિકાને રસૂલ રૂખ્સત કરને કે લિયે શહૂર સે બાહર તક આએ એક આશિક રસૂલ ને મુજ સે કહા કે સરવરે કોનૈન, રહમતે દારૈન, હજરતે શૈખેને કરીમૈન ઓર દીગાર દારૈન

સહાબાએ કિરામ રَضِوانُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجَمِيعُينું કી મુખારક જિદમતો મેં મેરા સલામ અર્જ કર દેના. જબ મૈં મદીનાએ મુનવ્વરહ અર્જ કરના ભૂલ ગયા, જબ વહાં સે રૂખ્સત હો કર જુલ હુલૈફા પહોંચા ઔર એહરામ બાંધને કા ઈરાદા કિયા તો મુજે ઉસ આશિકે રસૂલ કા સલામ પહોંચાના યાદ આ ગયા. મૈં ને અપને રૂફકા સે કહા કે મેરે વાપસ આને તક મેરે લૌટ કા ખયાલ રખના, મુજે મદીનાએ તથ્યિબા રَزِادَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَوْتَعْظِيمٍ એક ઝરૂરી કામ કે લિયે જાના હૈ. સાથિયોં ને કહા કે અબ કાફિલે કી રવાનગી કા વકત હૈ ઔર હમેં અન્દેશા હૈ કે અગર તુમ કાફિલે સે જુદા હો ગયે તો ફિર ઈસે મક્કાએ મુઅઝીઝમા રَزِادَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَوْتَعْظِيمٍ તક ભી ન પાસ કોગે. મૈં ને કહા : તો ફિર મેરી સુવારી કો ભી અપને સાથ હો લેતે જાના.

મૈં વાપસ મદીનાએ મુનવ્વરહ રَزِادَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَوْتَعْظِيمٍ આયા ઔર રૌજાએ અકદસ પર હાજિર હો કર ઉસ આશિકે રસૂલ કા સલામ શાહન્શાહે ઐઝુલ અનામ ઔર ચَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ હજરાતે સહાબાએ કિરામ રَضِوانُ اللَّهُ تَعَالَى કી મુખારક બારગાહો મેં પેશ કિયા. રાત હો ચુકી થી, મૈં મસ્જિદુન નબવિચ્છરીફ માટે બાહર નિકલા તો એક શાખ્સ જુલ હુલૈફા કી તરફ સે આતા હુવા મિલા, મૈં ને ઉસ સે કાફિલે કે મુતાલિક પૂછા, ઉસ ને બતાયા કે કાફિલા રવાના હો ચુકા હૈ. મૈં મસ્જિદુન નબવિચ્છરીફ માટે ચાંચિબા ચલ્લો ઓસ્લામ લૌટ આયા ઔર ખયાલ કિયા કે કિસી દૂસરે કાફિલે કે સાથ ચલા જાઓંગા

और सो गया। आखिरे शब में खाब में जनाबे रिसालत
 رَبُّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 भवाब की जियारत से शरक थाब हुवा। हजरत सच्चिदुना सिद्धीके अकबर
 رَبُّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ने अर्ज की : “या रसूलल्लाह !
 ये ही वोह शप्स है.” हुजूरे अकबर, नूरे मुजरस्सम
 رَبُّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ने भेरी तरफ देखा और फरमाया : “अबुल
 वक्फ़ाअ !” मैं ने अर्ज की : या रसूलल्लाह !
 भेरी कुन्यत तो अबुल अज्जास है। फरमाया : तुम अबुल वक्फ़ाअ
 (या’नी वक्फ़ादार) हो। फिर आप ने भेरा
 हाथ पकड़ा और मुझे मक्काए मुकर्रमा
 वोह भी खास मरिजिदुल हराम में रख दिया ! मैं ने मक्काए
 मुअज्ज़ामा रादहाँल्लाह शैर्फ़ा और तृणिया
 बा’द मेरे लक्ष्य का काफिला मक्काए मुकर्रमा
 पहोंचा। (روض الریاحین ص ۲۲) अल्लाह की उन पर रहमत
 हो और उन के सदके हमारी बे हिसाब मरिफ़त हो।

امين بجاۃ النبی الامین صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

गमनदां को रामा मुज़दा दीजे कु है

व कसों का सहारा हमारा नवी

(हाईके बजिशश शरीक)

صَلُونَاعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿7﴾ **हाजिरीन ने रौग्याए अन्वर से जवाबे सलाम सुना**

हजरत सच्चिदुना शैख अबू नसर अबुल वाहिद बिन
 अबुल मलिक बिन मुहम्मद बिन अबू सर्दिं सूफ़ी कभी

ફરમાતે હું કે મૈં હજ સે ફારિગ હો કર મદીનએ
મુનવ્વરહ આયા ઓર રૌજએ અન્વર પર હાજિર
હુવા, હુજરએ શરીફા કે પાસ બૈઠા હુવા થા કે હજરતે શૈખ અબુ
બુક દિયાર બિકી તશરીફ લાએ ઓર ચેહ્રાએ
અન્વર કે સામને ખેડે હો કર અર્જ કિયા :
સુના કે રૌજએ અન્વર કે અન્દર સે આવાજ આઈ :
અહ્વા (الحاوى للفتاوى ج ٢ ص ٣١٤). وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَابِنْجَر
માઝિરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

વોહ સલામત રહા કિયામત મેં પછ્યિયે જિસ ને દિલ સે ચાર સલામ
ઈસ જવાબે સલામ કે સદકે તા કિયામત હોં બે શુમાર સલામ

(ગોકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي ۝ ۸ ۝

હજરતે શૈખ સાચ્યદ નૂરુદીન ઈજી હજ
રૌજએ અકદસ પર હાજિર હુએ તો અર્જ કિયા :
ઓસાલમ આયા તો જિતને લોગ (ઉસ
વક્ત વહાં હાજિર થે ઉન સબ ને સુના કે રૌજએ અન્વર સે
જવાબ આયા (યાની ઓર તુજ પર સલામ
હો એ મેરે બેટે !). وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي :
હો એ મેરે બેટે ! (الحاوى للفتاوى ج ٢ ص ٣١٤).
રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ માઝિરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ગ્રાહકીને મદીના કે ઈમાન અફરોગ વાંચિએાતું

તુમ કો તો ગુલામો સે હે કુછ એસી મહબ્બત

હે તર્ક અદબ વરના કહે હમ પે ફિદા હો !

(ઝોકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ يَا مُحَمَّدُ هَاشِمُ التَّتْوُى ﴿٩﴾

શૈખુલ ઈસ્લામ હજરતે સાચ્ચિદુના મજૂદુમ મુહમ્મદ

હાશિમ ઠઠવી ને ઉન્ને રહેલું ને જબ મદીનાએ મુનવ્વરહ

રોજાએ અન્વર પર હાજિર હો કર સલાતો

સલામ અર્જ કિયા તો ઘારે ઘારે આકા મક્કી મદની મુસ્તકા

કી આવાજે મુખારક સુનાઈ દી :

“وَعَلَيْكُمُ السَّلَامُ يَا مُحَمَّدُ هَاشِمُ التَّتْوُى” (અન્વારે ઉલમાએ અહલે

સુન્ત, સિન્ધ, સ. 314, મુલખસન) અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત

હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મજિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

એ મદીને કે તાજદાર સલામ એ ગરીબો કે તુમ યુસ્ાર સલામ

તરી ઈક ઈક અદા પે એ ઘારે સો હુરદે ફિદા હજાર સલામ

(ઝોકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿10﴾ કબ્રે અન્વર સે દસ્તે મુખારક નિકલા

હજરતે સાચ્ચિદુના શૈખ સાચ્ચિદ અહમદ કબીર રિફાઈ

જજ સે ફારિગ હો કર મદીનાએ મુનવ્વરહ

રોજાએ અન્વર પર હાજિર હુએ તો અરબી મેં

દો અશાર પછે જિન કા તરજમા યેહ હૈ : (1)..... દૂરી કી હાલત મેં, મૈં અપની રૂષ કો ખિદમતે અકદસ મેં ભેજા કરતા થા તો વોહ મેરી નાઈબ બન કર આસ્તાનએ મુખારકા કો ચૂમા કરતી થી (2)..... ઔર અબ બદન કે સાથ હાજિર હો કર મિલને કી બારી આઈ હૈ તો અપના દસ્તે મુખારક દરાજ ફરમાઈએ તાકે મેરે હોટ ઉસ કો ચૂમેં. જૂંહી અશાર ખત્મ હુએ દસ્તે અન્વર કષ્ટે મુનવ્વર સે બાહર નિકલા ઔર ઉન્હોંને ઉસ કો ચૂમા. (الحاوى للفتاوى ج ٢ ص ٣١٤)

અમિન بِحَمْدِ اللَّهِ الرَّبِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

વાહ કયા જૂદો કરમ હે શહે બત્તા તેરા

“નહીં” સુનતા હી નહીં માંગને વાલા તેરા

(હદાઈકે બાણિશા શરીફ)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿11﴾ મેં સરકાર કે પાસ આયા હું

હજરતે સાચ્છદાના દાવૂદ બિન અબી સાલેહ રહેલું હું અબી સાલેહ કે આસ્તાને અર્શ નિશાન પર એક દિન ખલીઝા મરવાન હાજિર હુવા, વહાં ઉસ ને એક સાહિબ કો કષ્ટે મુનવ્વર પર મુંહ રખે હુએ દેખા તો ઉસ કી ગરદન પર હાથ રખ કર કહા : જાનતે હો કયા કર રહે હો ? વોહ “હાં જાનતા હું,” કહ કર ઉસ કી તરફ મુતવજ્જેએ હુએ તો વોહ મહબૂબે બારી કે મશહૂર સહાબી હજરતે સાચ્છદાના અબુ

અથ્યુબુ અન્સારી રَبِّنَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ثُمَّ થે. ફરમાયા : મૈં રસૂલુલ્લાહ કી ખિદમતે બા અગમત મેં હાજિર હુવા છું કિસી પથ્થર કે પાસ નહીં આયા ઔર મૈં ને રસૂલે અકરમ વકત ન રોઓ જબ કે ઈસ કા વાલી અહ્સુલ (યા'ની લાઈક) હો લેકિન ઉસ વકત ઝરુર રોઓ જબ કે ઈસ કા વાલી ના અહ્સુલ (યા'ની ના લાઈક) હો. (الْمُسْتَدِرُك ج ٧٢ ص ٨٦١٨ حديث ٤٠) અહ્લાહ માણિકરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ الْيَتِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ

ઉશાકે રૌઝ સજદે મેં સ્વચ્છ હરમ જુકે

અહ્લાહ જનતા હે કે નિયત કિધર કી હે

(હાઈકે બાંશશ શરીફ)

صَلُّو عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿12﴾ સરકાર ને ખાના ભિજવાયા

હજરતે સચિયુદુના ઈમામ અબૂ બક બિન મુકરી તબરાની ફરમાતે હું : મૈં ઔર હજરતે સચિયુદુના ઈમામ રાધીલા એ ઔર હજરતે સચિયુદુના અબુ શરોખ તબરાની એ ઔર હજરતે સચિયુદુના અબુ શરોખ રાધીલા એ એ ઔર હજરતે સચિયુદુના અબુ શરોખ હાજિર થે, દો દિન સે ખાના નહીં મિલા થા, ભૂક સે નિછાલ હો ચુકે થે. જબ ઈશા કા વકત આયા તો મૈં ને રૌઝએ પાક પર હાજિર હો કર આર્જ કી : યા રસૂલલ્લાહ ! ચَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ ! ચَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ ! ચલી એ અહ્લાહ કે રસૂલ ગુરૂજ યા'ની એ "الجُوع"

“ભૂક !” મેં ને ઈસ કે સિવા ઔર કુછ જીવાન સે ન કહા ઔર લૌટ આયા, મેં ઔર અબુશૈખ રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سَلَامٌ સો ગએ ઔર તબરાની કુરી કે આને કા ઈન્તિજાર કર રહે થે, ઈતને મેં કિસી ને હમારે મકાન પર દસ્તક દી, હમ ને દરવાજા ખોલા તો એક અલવી સાહિબ અપને દો ગુલામોં કે હમરાહ તશરીફ લાએ, દોનોં કે પાસ ખાને સે ભરી હુઈ એક એક ટોકરી થી, વોહ અલવી બુઝુર્ગ કહને લગે : શાયદ આપ સાહિબાન ને બારગાહે રિસાલત મેં ભૂક કી શિકાયત કી હું ક્યૂંકે મેં જ્વાબ મેં જનાબે રિસાલત માબાબ કી જિયારત સે શરફ યાબ હુવા, સરવરે કાઓનાત “ઈન કો ખાના ખિલાઓ.” બહદર હાલ ઉંહોંને હમારે સાથ મિલ કર ખાના ખાયા ઔર જો કુછ બચ ગયા વોહ હમેં દે દિયા ઔર તશરીફ લે ગએ . (جذب القلوب ص ٢٠٧، وفاء الوفاج ص ١٣٨)

અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

સરકાર ખિલાતે હે સરકાર પિલાતે હે

સુલાનો ગઢા સબ કો સરકાર નિભાતે હે

(વસાઈલે બાણિશા, સ. 330)

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿13﴾ સરકાર ને ખાના ખિલાયા

મીઠે મીઠે ઈસલામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને કુરી !

صلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَنْتَ مَوْلَانَا مَوْلَانَا مَوْلَانَا
 અપને ગુલામો પર નજરે કરમ ફરમાતે, મુસીબત મેં ફસ જાને
 કી સૂરત મેં ઈમદાદ કો આતે ઔર ભૂકોં કો ખાના જિલાતે હોય,
 ઈસ જિમ્ન મેં એક ઔર હિકાયત મુલાહજા હો, ચુનાન્યે હજરતે
 સચિદુના ઈમામ યુસુફ બિન ઈસ્માઈલ નજીબાની ફરમાતે હો
 નકલ કરતે હોય : હજરતે સચિદુના શૈખ અબુલ અખ્�બાસ અહમદ
 બિન નફીસ તૂનિસી ઉદ્દેશ્યે ઈમામ યુસુફ બિન ઈસ્માઈલ નજીબાની
 મદીનાએ મુનવ્વરહ તૈયાર કરતે હોય : મેં એક બાર
 સરકારે આલી વકાર, મક્કે મદીને કે તાજદાર, બિ ઈજૂને પરવર
 દગાર ગૈબોં પર ખબરદાર કર ચલ્લા ઉદ્દેશ્યે ઈમામ યુસુફ પુર
 અન્વાર પર હાજિર હો કર અર્જુ ગુજાર હુવા, યા રસૂલલલાહ
 મેં ભૂકા હું. યકાયક આંખ લગ ગઈ, દર્દી
 અસ્ના કિસી ને જગા દિયા ઔર મુઝે સાથ ચલને કી દા'વત
 દી, ચુનાન્યે મેં ઉન કે સાથ ઉન કે ઘર આયા, મેઝબાન ને
 ખજૂરે, ધી ઔર ગન્ધુમ કી રોટી પેશ કર કે કહા : પેટ ભર કર
 બા લીજિયે કંધૂકે મુઝે મેરે જદે અમજદ, મક્કે મદીની મુહમ્મદ
 ને આપ કી મેઝબાની કા હુકમ દિયા હૈ.
 આયિન્દા ભી જબ કભી ભૂક મહસૂસ હો હમારે પાસ તશરીફ
 લાયા કરે.

(حجَّةُ اللَّهِ عَلَى الْعَلَمِينَ ص ٥٧٣)

થીતે હોય તરે દર કા ખાતે હોય તરે દર કા
 પાની હોય તરા પાની દાના હોય તરા દાના

(સામાને બાળશાશ)

صلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿14﴾ સરકાર ને દિરહમ અતા ફરમાસે

હજરતે સથિદુના અહમદ બિન મુહમ્મદ સૂફી
ફરમાતે હેં કે મૈં તીન મહીનોં તક જંગલોં મેં ફિરતા
રહા યણાં તક કે મેરી સબ ખાલ ગલ ગઈ. બિલ આખિર મૈં
મદીનાએ મુનવ્વરહ હાજિર હુંવા ઔર મૈં ને
ગમજદોં કે દિલોં કે ચૈન, સરવરે કૌનેન
ઔર શૈખેન કરીમેન કી રહ્યે લીધું હુંવા મેં સલામ
આર્જ કિયા ઔર સો ગયા. ખ્વાબ મેં જનાબે રિસાલત માબાબ
કી કી ચીલારત સે શરદ્ધ યાબ હુંવા, આપ
ફરમા રહે થે : “અહમદ” તૂ આ ગયા,
દેખ તેરા ક્યા હાલ હો ગયા હૈ ! મૈં ને અર્જ કી :
યા’ની આ જાયું ઓના ચીફીક યારસૂલ લાલી ચીલાલી ઉલ્લાસ !
યા રસૂલલ્લાહ ! મૈં ભૂકા હું ઔર આપ કા
મેહમાન હું. સરકારે દો જણાં, માલિકે કૌનો મકાન
મૈં ને અપના હાથ ખોલા તો ઉસ મેં ચન્દ દિરહમ થે, જબ
આંખ ખુલી તો વોછ દિરહમ મેરે હાથ મેં મૌજૂદ થે, મૈં ને
બાળાર સે જા કર રોટી ઓર ફાલૂદા ખરીદ કર ખાયા.
(جذب القلوب ص ٢٠٧، وفاء الوفاء ج ٢ ص ١٣٨)
રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

امين بجاية الشئي الأميين ﷺ

ગ્રાહકીને મદીના કે ઈમાન અફરોગ વાંચાતાં || સભ્ય ગુમાં ||

મંગતા તો હે મંગતા કોઈ શાહો મેં દિલ્યા છે
જિસ કો મેરે સરકાર સે ટુકડા ન મિલા છો !

(જોકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿15﴾ સરકાર ને રોટી આતા ફરમાઈ

હજરતે સાચ્છિદુના ઈન્જનુલ જલા ફરમાતે
દું કે મેં મદીનએ મુનવ્વરહ રાધી હુવા
ઓર મુજ પર દો એક ફાકે ગુજરે. સરકારે નામદાર
કે મજારે પુર અન્વાર પર હાજિર હો કર
અર્જ ગુજરાર હુવા :
“યા’ની યા રસૂલલાહ ! ચલી લાલુલ ઉનીયે વાલી મેં
મેહમાન હું.” ફિર મુજ પર નીંં કા ગલબા હુવા. વાલિયે દો
જણ, રહમતે આલમિયાન ને ચલી લાલુલ ઉનીયે વાલી મેં
તશરીફ લા કર મુજે એક રોટી ઈનાયત ફરમાઈ, મેં ખ્વાબ હી
મેં ખાને લગા, અભી આધી ખાઈ થી કે આંખ ખુલ ગઈ,
મજીદ આધી અભી મેરે હાથ મેં બાકી થી.
(૧૩૮૦ કી ઉન ગ્રૂપ અલ્લાહ (જذب القلوب ص ૨૦૭, وفاء الوفا ص ૨)

પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયત હો.

امين بجا الباقي الاميين صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿16﴾ જાણ તો આધી રોટી હાથ મેં થી !

હજરતે સાચ્છિદુના અભુલ ખેર ફરમાતે હૈ :

મૈં ઘારે ઘારે આકા, મક્કે મદીને વાલે મુસ્તફા ચીની તુલના કે મુખારક શહેર મીठે મીठે મદીને મેં હાજીર હુવા તો પાંચ દિન ફાંકે સે થા, મૈં ને શહેરાણ કૌનૈન ઓર ચીની તુલના કી રૂપી મુકદ્દસ બારગાણો મેં ભી સલામ પેશ કિયા, ફિર અર્જુ કી રૂપી યારસુલ લી : “યા રસૂલલાહ ! મૈં આપ કા મેહમાન હું.” ઈસ કે બા’દ મિમારે મુનવ્વર કે પાસ જા કર સો ગયા, સર કી આંખેં તો ક્યા બન્ધ હુંદી દિલ કી આંખેં ખુલ ગઈ, કરમ બાલાએ કરમ હો ગયા ઓર મૈં ખાબ મેં જનાને રિસાલત મરાબ કે દીદાર સે શરફ યાબ હુવા, શૈખેને કરીમૈન ઓર મૌલા મુશ્કિલ કુશા આલિયુલ મુરત્જા ઉલ્લિમُ الرَّحْمَوْنَ જી હમરાહ થે, મૌલા અલી કર્મ લી ને મુજે હિલાયા ઓર ફરમાયા : “ઉઠો ! મહબૂબ ખુદા, અહમદે મુજતબા, મુહમ્મદે મુસ્તફા તશરીફ લાએ હોય.” મૈં ને (૩૮ કર) ખાબ હી ખાબ મેં હળીબે રજ્જુ માટે નૂરાની પેશાની ચૂમ લી. નબિએ રહમત ને મુજે એક રોટી ઈનાયત ફરમાઈ, મૈં ને આધી ખાબ હી મેં ખા લી ઓર જબ આંખ ખુલી તો બાકી આધી રોટી મેરે હાથ મેં થી. (૨૪૦)

(شواهد الحق في الاستغاثة بسيد الخلق من)

અહ્લલાહ કી ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિઝરત હો.

امين بجاہ اللہی الامین صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم

સરકાર પિલાતે હે સરકાર પિલાતે હે

સુલાનો ગઢા સબ કો સરકાર નિભાતે હે

(વસાઈલે બજિશાશ, સ.330)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿17﴾ શુક એક કરમ કા ભી આદા હો નહીં સકતા

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ ઈમરાન મૂસા બિન મુહમ્મદ
બનાઝરતી ઈલ્�હ ઇલ્હ યાખ્યા રહ્માતે હે : મૈં મદીનએ મુનવ્વરહ
કર્માની હાજિર થા, માલી પરેશાની કી ફરિયાદ લે
સَلَّمَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
કર સરકારે વાલા તબાર, બે કસોં કે મદદગાર
કે મજારે પુર અન્વાર પર હાજિર હો કર અર્જ ગુજાર હુવા :
યા હબીબ, યા રસૂલલ્હ ! મૈં
અહ્લાહ તાલા ઔર આપ કી જિયાફત (યા'ની મેહમાની) મેં
હું. નમાજે અસ્ર કે ઈન્ટિજાર મેં બેઠે બેઠે મુજે ઉંઘ આ ગઈ,
ક્યા દેખતા હું કે હુજરએ મુબારક ખુલ ગયા હે ઔર ઉસ મેં સે
તીન હજરાત બાહર તશરીફ લાએ હે, મૈં શહન્શાહે ઐરૂલ અનામ
કર્માની કી ખિદમતે સરાપા અગ્રમત મેં સલામ પેશ
કરને કે લિયે ઉઠને લગા તો મેરે સાથ બેઠે હુએ શાખસ ને કહા :
عَلَيْهِ أَفْضُلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ
હુજરાજ કિરામ કો “સલામ” કા તોહફા ઈનાયત કરના ઔર
જો બે સરો સામાન હે ઉન મેં “ખાના” તક્સીમ ફરમાના ચાહતે
હું. મૈં ને કહા : “મૈં ભી ઉન્હી મેં સે હું.” ચુનાન્યે જબ હબીબે
ખુદા, અહુમદે મુજતબા, મુહમ્મદે મુસ્તફા

તશરીફ લાએ તો હુજજાજ કો સલામ ઈશાંદ ફરમાયા : મેં ને ભી મુસાફિદ ઔર દસ્ત બોસી કા શરફ હાસિલ કિયા આપ ચીજી ને હલ્વે કી માનિન્દ કોઈ ચીજ મેરે હાથ મેં રખ દી જો મૈં ને ઉસી વક્ત મુંહ મેં ડાલ લી. જબ આંખ ખુલી તો ઉસ કો નિગલને કે લિયે મુંહ ચલા રહા થા ઔર ઉસ ચીજ કા જાએકા ભી મુંહ મેં મૌજૂદ થા. જબ બાહર નિકલા તો અલ્લાહ તાલાલા ને મુજે ઐસા શાખ્સ મુહયા ફરમા દિયા જિસ ને બિલા ઉજરત સુવારી કા બન્ધો બસ્ત કર દિયા ઔર એક શાખ્સ કી જિમ્મેદારી લગા દી જો મક્કાએ મુકર્મા صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (شواهد الحق ص ٢٤١ ملخصاً). અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો. أَمِين بِجَاهِ اللَّهِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

શુક એક કરમ કા ભી અદા હો નહીં સકતા

દિલ તુમ પે ફિદા જાને હસન તુમ પે ફિદા હો

(ઝોકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿18﴾ માંગો તો બડી ચીજ માંગો

એક શાખ્સ કા બયાન હૈ કે મૈં મદીનાએ તથિબા તો મજારે અકદસ પર હાજિર હુવા ઔર અર્જ કી : “صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ યા’ની યા રસૂલલલાહ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ !” મૈં ભૂકા હું “યેહ અર્જ કરને કે બા’દ મૈં હુજરાએ મુખારકા કે

કરીબ હી બેઠ ગયા. એક સચિદ સાહિબ મેરે પાસ તશરીફ લાએ ઔર કહા : “ચલિયે.” મૈં ને પૂછા : “કિધર ?” જવાબ દિયા : “હમારે ઘર પર તાકે આપ કુછ ખા પી લોં.” મૈં ઉન્ન કે સાથ ચલ દિયા, ઉન્હોંને મુઝે સરીએ કા એક બહુત બડા પિયાલા દિયા જિસ મેં ગોશ્ટ ઔર જૈતૂન શરીફ વાંદ્રિ (યા'ની કસીર) મિકદાર મેં થા. મૈં ને ખૂબ ખાયા ઔર વાપસી કા ઈરાદા કિયા, ઉન્હોંને ફરમાયા : “મજીદ ખાઈયે.” મૈં ને થોડા ઔર ખા લિયા, જબ વાપસ હોને લગા તો ઉન્હોંને નસીહત કે મદની ફૂલ મેરી તરફ બઢાતે હુએ ફરમાયા : “એ ભાઈ ! જરા સોચિયે તો સહી ! આપ હજરાત કિતને દૂર દરાજ અલાકાં સે ચલતે, જંગલોં બયાબાન તૈ કરતે, સમુન્દર કો ઉબૂર કરતે હો, અહલો ઈયાલ કો પીછે છોડતે હો ઔર ફિર કહીં હુઝૂર નબિયે અકરમ ﷺ કી બારગાહ મેં હાજીરી સે મુશર્ફ હોતે હો, મગર યહાં પહોંચ કર આપ કા મુન્તહાઓ મકસૂદ (યા'ની સબ સે બડા મકસદ) યેહી રહ જાતા હૈ કે યા રસૂલલાલ રોટી કા ટુકડા અતા કર દીજિયે ! એ મેરે ભાઈ ! અગર આપ ને જન્મત માંગી હોતી, ગુનાહોં કી મળિંદેત કા સુવાલ કિયા હોતા, અલ્લાહ ઔર ઉસ કે ઘારે હથીબ કી રિઝા મન્દી કા મુતાલબા કિયા હોતા યા ઈસી કિરમ કા કોઈ અગીમ મકસદ વ મુદદાન કે હુઝૂર પેશ કિયા હોતા તો સરકારે મદીના કી બરકત સે વોહ અગીમ મકાસિદ લી હાસિલ હો જાતે.” (૨૪. શોહેરાતી ચ)

હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહ્યો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

માંગો માંગો જાઓ મુંહ માંગી પાઓ

સરકાર મેં ન “લા” હે ન હજત “અગર” કી હે

(હદાઈકે બાણિજા શરીફ)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો! યેહ જેહન મેં રહે ! સરકારે

દો આલમ ચલી આપની ભૂક કી ફરિયાદ
કરને મેં કોઈ કબાહત (યા'ની એવ) નહીં, બલ્કે યેહ
ભી બહુત બડી સાચાદત હૈ ઓર ઈસ સિલ્વિલે મેં મુતાદિદ
ઉલમા વ મુહદિસીન કી رَحْمَةُ اللَّهِ الْمُبِينِ કી હિકાયાત પીછે ગુજરી.

તાહમ સાચિદ સાહિબ કે મદ્દની ફૂલ ભી અપની જગત મદ્દના
મદ્દના હેં કે જબ બ અતાએ રખ્યુલ ઉલા કુલ આલમ કે સખી
દાતા, મકીને ગુમ્બાટ ખજરા ચલી આપની દરબારે
ગુહર બાર મેં દામન પસારા હૈ તો કમ કયું માંગો? આપ કી
બારગાહ મેં તો દુન્યા વ આખિરત કી બહુત સારી ભલાઈયોં કા
સુવાલ કરના ચાહિયે. માલો જાન કી હિફાજત, દીનો ઈમાન
પર ઈસ્લિકામત, મીઠે મદ્દને મેં આફિયત કે સાથ શહાદત, બકીઅ
શરીફ મેં જાએ તુરબત, બે હિસાબ મળિયે રહે ઓર જન્નતુલ
ફિરદૌસ મેં ખુદ ઈન હી કા જવારે રહમત માંગ લેના ચાહિયે.

માંગને કા શુલીર દેતે હે જો ભી માંગો હુઝર દેતે હે
કમ માંગ રહે હેં ન સિવા માંગ રહે હેં જેસા હૈ ગની વેસી આતા માંગ રહે હેં

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

کا'بा شریف میں گردانے والوں کے دلماں انکو اور وادیاں سے گردانے 24

﴿۱۹﴾ آُلَا حَمْرَاتٍ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ نے مِنَا مें دुआओं मार्जिरत करवाए

इसी तरह किसी भुजुर्ग से हुस्ने अकीदत और बारगाछे
हलाहि में उन की मक्कूलियत होने का हुस्ने जन काईम हो तो
उन से फ्रेंट हुन्यवी हाजत पूरी होने की हुआ की दरभ्वास्त
करने के बाजाए बे छिसाब मार्जिरत की हुआ का भी कहना
चाहिये। मेरे आका آُلा हमरत रहमते हुए का भुजुर्गों से
सिर्फ हुआओ मार्जिरत करवाने का मा'मूल था। युनान्ये फरमाते
हैं: (पहली बार हाजिरिये मटीना के मौकाए पर जब मिना शरीर की
मस्जिद में से सब लोग चले गए) तो मस्जिद के अन्दरुनी हिस्से
में एक साहिब को देखा के किला तृ वर्जीका में मस्तूफ हैं, मैं
सेहने मस्जिद में दरवाजे के पास था और कोई तीसरा मस्जिद
में न था। यकायक एक आवाज गुनगुनाहट की सी अन्दर
मस्जिद के मा'लूम हुई जैसे शहूद की मध्यी बोलती है। फैरन
मेरे कल्प में येह हदीس आई: “अहलुल्लाह के कल्प से ऐसी
आवाज निकलती है जैसे शहूद की मध्यी बोलती है。”
(۱۸۹۸ ص ۲۰۰) (المستدرك ج ۲ ص ۲۰۰) इसे वर्जीका छोड़ कर उन की तरफ
यता, के उन से हुआओ मार्जिरत करवाओ, कभी मैं किसी
भुजुर्ग के पास بِحَمْدِ اللّٰهِ تَعَالٰى हुन्यावी हाजत ले कर न गया, जब
(ली) गया इसी खाल से, के उन से हुआओ मार्जिरत करवाओगा।
गरज दो ही कदम उन की तरफ यता था के उन भुजुर्ग ने
मेरी तरफ मुंह कर के आसमान की तरफ हाथ उठा कर तीन
मर्तबा फरमाया: **اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَأَخِي هَذَا**, **اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَأَخِي هَذَا**

અલ્લાહ મેરે ઈસ ભાઈ કો બખ્શ હે, એ
અલ્લાહ મેરે ઈસ ભાઈ કી મિઝિરત ફરમા, એ અલ્લાહ મેરે ઈસ
ભાઈ કો મુઆફ ફરમા.) મૈં ને સમજ લિયા કે ફરમાતે હેં, હમ ને
તેરા કામ કર દિયા અબ તૂ હમારે કામ મેં મુખ્યિલ (લુકાવટ) ન
હો.” મૈં વૈસે હી લૌટ આયા. (મહુંગાતે આ'લા હઝરત, સ.490)

દા'વા હેં સબ સે તેરી શરીરાત પે બેશ્તર

દફતર મેં આસિયોં કે શહા, ઇન્જિયાબ હું

(હદાઈકે બાણિજા શરીફ)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿20﴾ તુમ જિયારત કો ન આએ તો હમ આ ગાએ

હજરતે સાથ્યદુના અબુલ હસન બુનાનુલ હમ્માલ
મફક્કારે મુકર્મા માઝને એક બુઝુર્ગ થે જો “ઈજને
સાબિત” કે નામ સે મશહૂર થે, વોછ મુતવાતિર 60 સાલ તક
ઈર સાલ ફક્ત શાહે ખૈરુલ અનામ બા'જ દોસ્તોં ને બતાયા કે
બારગાહે અકદસ મેં સલામ અર્જ કરને કી નિયત સે મદીનાએ
મુનવ્વરહ રહે હાજિર હોતે રહે. એક સાલ કિસી
વજહ સે હાજિર ન હો સકે તો એક દિન ઉન્હોંને અપને હુજરે
મેં બોઠે હુએ કુછ ગુન્દગી કી હાલત મેં તાજદારે રિસાલત
સંદીર્ધ કી જિયારત કી, આપું સંદીર્ધ કી જિયારત કી, આપું
ઈશ્રાદ ફરમા રહે થે : “ઈજને સાબિત ! તુમ હમારી જિયારત કો ન
આએ તો હમ આ ગાએ.” (الْحَاوِي لِلْفَتاوِي ج ٢ ص ٢١٦)

અલ્લાહ આએ તો હમ આ ગાએ.

أَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ عَلَى اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَالْمَوْسَلِ

ગ્રાહકીને મદીના કે ઈમાન અફરોગ વાંચાયાએ || સભ્ય ગુમાં ||

દેખી જો બે કસી તો ઉછેં રહ્યમ આ ગયા
ધબરા કે હો ગયે વાહ ગુનહગાર કી તરફ
(જોકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿21﴾ હમ ને તુમછારા ઊર્જુર કબૂલ કર લિયા હૈ

હજરતે સાચ્ચિદાના અબુલ ફ઼ઝુલ મુહમ્મદ બિન નુઅરેમ ફરમાતે હૈને : હજરતે સાચ્ચિદાના મુહમ્મદ બિન યા'લા કિનાની કિસરત સે નાબિયે રહ્યમત, શફીએ ઉમ્મત કી મુકદ્દસ તુરબત કી જિયારત કિયા કરતે થે, નીં અકસર ખ્વાબ મેં જનાબે રિસાલત માયાબ કે દીદારે ફેઝ આસાર સે ભી શરફ યાબ હોતે થે. એક દિન દરબારે હજીબ કી હાજીરી કે ઈરાદે સે નિકલે લેકિન પાંચ મેં ચોટ લગને કે સબબ સફરે મદીના જારી ન રખ સકે. આપ કોઈ રૂક્ષા લિખ કર કિસી હાજી કો દિયા ઔર ફરમાયા : “મદીનાઓ મુનવ્વરહ રાન્ઝિયા” રાન્ઝાની ને એક રૂક્ષા લિખ કર કિસી હાજી મેં મજારે ફાઈજુલ અન્વાર કે કરીબ મેરા યેહ રૂક્ષા રખ કર અર્જ કરના : “યા રસૂલલલાહ ! કિનાની માસ્સલામ મુલ્તજી હૈ કે આપ ચીજ રૂકાવટ બની હૈ !” (ઉસ શાખે ફડ્સ સર્હે નુરાની કિનાની કિનાની કે ખ્વાબ મેં જનાબે રિસાલત માયાબ ને ચલી લા કર ઈશાદ ફરમાયા : “એ કિનાની ! તુમછારા ખત પહોંચ ગયા હૈ ઔર હમ ને તુમછારા ઊર્જુર ભી કબૂલ કર લિયા હૈ.”

(الروض الفائق ص ٣٠٦)

મસ્ક્રિફ્ટ કિબ્લતેન | રોજાતુલ જનાબ | મજારે મૈમુના | મજારે સાચ્ચિદાના હાજી

પાસ વાળે યેહ રાજ કર્યા જાને

દૂર સે ભી સલામ હોતા હૈ

صَلُّوٰعَلٰى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿22﴾ બેટા કેદ સે રિહા હો ગયા

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ અબ્ડુલ્લાહ બિન મુહમ્મદ અન્ની અનદલુસી એન્દીની ફરમાતે હું કે અનદલુસી મેં રૂમિયોં ને એક આશિકે રસૂલ કે ફરાજન્દ કો કેદ કર લિયા. વોહ સાહિબ બારગાહે રિસાલત માબાબ મેં ફરિયાદ કે ઈરાહે સે સૂએ મદીના રવાના હો ગયે. સરે રાહ બા'જ શનાસાઓ (યા'ની જનને વાતો) સે મુલાકાત હુઈ, બર સબીલે તજકિરા ઉન સાહિબાન ને કહા : ઘારે આકા કَسْلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَّمَ સે તો ઘર બૈઠે ભી ઈસ્તિગાસા (યા'ની ફરિયાદ) કી જા સકતી હૈ, ઈસ મકસદ કે લિયે હાજિરી હી જરૂરી નહીં, લેકિન ઉન્હોંને સફરે મદીના જારી રખા. મદીના મુનવ્વરહ પહોંચ કર બારગાહે રિસાલત મેં હાજિરી સે મુશર્ફ હુએ ઔર બા'દે સલામ અપના મુદ્દા અર્જ કિયા. કરમ ને યાવરી કી, રાત ઘ્યાબ મેં સરવરે કાએનાત ને જિયારત બખ્શી ઔર ઈશાં ફરમાયા : “અપને શાહીર પહોંચો, તુમારા મકસદ પૂરા હો ચુકા હૈ.” જબ વોહ અપને વતન પહોંચે તો ઉન કા ફરાજન્દ દિલબન્દ (યા'ની ઘારા બેટા) સચ્ચમુચ્ય ઘર આ ચુકા થા, ઈસ્તિફસાર પર બેટે ને બતાયા : હુલાં રાત મુજ સમેત બહુત સારે કેદિયોં કો રૂમિયોં કી કેદ સે અચાનક રિહાઈ નસીબ હો ગઈ ! જબ આશિકે રસૂલ ને

ہیساں لگایا تو یہ وہی رات تھی جس میں پواب کے اندر بیشترت میلی تھی۔ (۲۰۵ ص ۱۷۶ عزوجل کی عنوان پر)
راہت ہو اور عنوان کے ساتھ ہماری بے ہیساں مانگیتے ہوں۔

امین بجاۃ الیٰ امین صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ
میٹتے ہے جو انہیں اپنے بھائیوں میں بیگانے ہے سب کام میں میں
آکا کی اپنایت ہے اور یہ کام میں میں آتا نہیں کوئی بھی ناکام میں میں
(واسطہ بخشش، ص ۴۰۱)

صَلُوٰعَلِيُّ الْحَبِيبِ ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

﴿23﴾ گیوادان آکا نے پواب میں باریش کی بیشترت دی

کے علیہ رحمۃ اللہ الکبریٰ ہیماں بھائیوں کے
رحمۃ اللہ تھیں اپنے اپنے شوہر کے
فرماتے ہیں : ابھی کوئی معاہد نہیں کیا تھا اور
کوئی کوئی آپ کے دوسرے بھائیوں کے
کوئی، اور کوئی ساہیوں کوئی نہیں تھا اور
کوئی کوئی اپنے اپنے اپنے اپنے اپنے اپنے
کوئی کیا : “ یا رسویں عزوجل کی عنوان پر ”
کے لیے باریش تلبی فرمائی یہ، کے لیے ہلکا ہلکا ہوئے ہیں۔ ”

جنابے ریساں میں نے عنوان ساہیوں کے
پواب میں تشریف لے کر یہ شریعت فرمایا : اور کے پاس جا کر
میرا سلماں کھوئے اور عنوان کو بھبھر دی، کے باریش ہو گئی۔ (فتویٰ
ابن قیم، ج ۹، ص ۶۹۵ مختصر، حدیث ۳۵۰)
وہ ساہیوں کے رسویں ہجارتے سایہ دن
بایں (فتح الباری ج ۳ ص ۴۳۰ تھی حدیث ۱۰۱۰)۔

فُلُس سُرُّهُ الْتُّورَانِيٰ نَوْ
રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ دَبَّ بَأْبَاءَ
كَوْنَى لَهُ عَزَّوَجَلَ كَيْ (يَهُ)
نَمَّ سَهْلَهُ اسْنَادَ كَيْ سَاهَ بَيَانَ كَيْ
عَزَّوَجَلَ كَيْ (يَهُ)
عَزَّوَجَلَ كَيْ (يَهُ)

أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَكْمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
بَرَسَاتَا نَلَيْ دَبَّ كَرَ أَخْبَرَ رَحْمَتَ بَدَّاً دَبَّ بَرَسَاتَا دَبَّ بَرَسَاتَا نَلَيْ
(હદાઈકે બાણિજાશ શરીફ)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿24﴾ કુંઝોં સે રિહાઈ દિલવાઈ

હજરતે સાચ્છદાના અહ્મદ બિન મુહમ્મદ સલાવી ફરમાતે હૈને : એક બાર જબ મૈં સફર પર રવાના હોને લગા તો સરકારે નામદાર ચલ્લી કે મજારે પુર અન્વાર પર હાજિર હો કર અર્જ ગુજાર હુવા : “યા સાચ્છદાલ કૌનેન ! ચલ્લી ને સફર મેરા સહરા વ બયાબાન સે ગુજર હોગા, જબ કોઈ મુસીબત દરપેશ હુઈ તો અલ્લાહ એ દુઆ કરુંગા ઓર આપ ચલ્લી કા વસીલા એ હાજિર કરુંગા।” શૈખને કરીમેન હજરતે સાચ્છદાના અબુ બક વ ઉમર પટ્ટા કી બિદમત મૈં હાજિર હો કર ભી ઈસી તરહ અર્જ કી. હક્કતા ભર જંગલ વ બયાબાન મૈં સફર કરતા રહા, ઈસી દૌરાન એક કુંઝોં કે અન્દર ગિર ગયા, ઉસ મૈં કાઢી પાની થા, ચાશત સે લે કર અસ્ર કે બા'દ તક કુંઝોં મૈં ગોતે ખાતા રહા, મૌત સર પર મંડલા રહી થી કે ઈતને મૈં બારગાહે રહમતે કૌનેન ઓર શૈખને કરીમેન સે રૂખ્સત હોતે વકત જો કુછ અર્જ કિયા થા, યાદ આ ગયા ચુનાન્યે મૈં ને અર્જ કી : “યા હબીબી ! યા રસૂલલલાહ ! મેરી ઈલિજા કબૂલ કરતે

હુએ મેરી દસ્ત ગીરી ફરમાઈયે.” ઔર ઈસી તરણ હજરાતે શૈખેને કરીમેન રહ્માનું સે દરખાસ્ત કી, દેખતે હી દેખતે ડિસી ને મુઝે કુંઘેં કી તહ સે ઉઠા કર મુંદેર પર બિઠા દિયા ! ધૂ મૈં મહબૂબે રહ્માન ઈબા કી ઈમદાદ સે મૌત કે મુંહ સે આહર નિકલ આયા . (૨૩) અલ્લાહ રૂર્જિલ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયત હો.

ફરિયાદ ઉમતી જો કરે હાલે આર મેં મુસ્કિન નહીં કે બેરે બશર કો ખબર ન હો (હાદાઈકે બાજીશા શરીફ)

صَلُّوٰعَلِيُّ الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

ફિહરિસ

ઉન્વાન	સફળ	ઉન્વાન	સફળ
દુરદ શરીફ કી ફિજીલત	1	«૧૨» સરકાર ને ખાના બિજયા	14
આઈરીને મદીના કી ૨૪ હિક્યાત	2	«૧૩» સરકાર ને ખાના બિજયા	15
(૧) રોજાને પાક સે બિશારત	2	«૧૪» સરકાર ને દિરહમ અતા ફરમાઓ	17
(૨) દરે રસૂલ પર હાજિર હોને વાલા બાષ્ણા ગયા	3	«૧૫» સરકાર ને રોટી અતા ફરમાઈ	18
(૩) એ જાઈ રોજાને અન્વર ! મળિયત		«૧૬» જાગ તો આધી રોટી હાથ મેં ચી !	19
યાફતા લોટ જાઓ	5	«૧૭» શુક એક કરમ કા ભી અદા હો નહીં સકતા	20
(૪) દેખો મદીના આ ગયા !	6	«૧૮» માંગો તો બડી ચીજો માંગો	21
(૫) સભ ઘોડે સુવાર	7	«૧૯» આ'લા હજરત ને મિના મેં દુઃખાએ	24
(૬) દૂસરે કા સલામ પદ્ધેયાને કી બરકત સે દીદર હો ગયા	8	મળિયત કરવાઈ	
(૭) હાજિરીન ને રોજાને અન્વર સે જવાબે સલામ મુના	10	«૨૦» તુ મિયારત કોન આને તો હમ આ ગાને	25
(૮) وَلِيْكَ السَّلَامُ بِسَمْعَتِ حَمِيمِ الشَّتْوَى	11	«૨૧» હમ ને તુ મારા ઊર કબૂલ કર લિયા હે	26
(૯) وَلِيْغُمُ السَّلَامُ بِسَمْعَتِ حَمِيمِ الشَّتْوَى	12	«૨૨» બેટા કેદ સે રિધ હો ગયા	27
(૧૦) કંગે અન્વર સે દસે મુખારક નિકલા	12	«૨૩» ગેબદાન આકા ને જ્વાબ મેં બારિશ કી બિશારત દી	28
(૧૧) મેં સરકાર કુંઘેં કુંઘેં પાસ આયા હું	13	«૨૪» કુંઘેં સે રિહાઈ દિલવાઈ	29

તयબા કો ચલો તયબા !

અહ્વાહ

15 જુલ હિજાતિલ હરામ 1440 હિ.

કાફિલા સૂઅ૰ મદીના આ રહા હે હો કરમ

કાફિલા સૂઅ૰ મદીના આ રહા હે હો કરમ
સોઝિશે સીના અતા હો યા નબી દો ચશ્મે નમ

કાફિલા અબ ચલ મદીના કા ચલા સૂઅ૰ હરમ
યા રસૂલલ્હાહ ! સબ પર કાજિયે ચશ્મે કરમ

કાફિલે મેં ચલ મદીના કે હેં જિતને ભી શરીક
સબ પે હો રહમત ખુદા કી મુસ્તફા કા હો કરમ

શાહે વાલા ! મેં ગુનહગારોં કા ભી સરદાર હું
તુમ શાહે અબરાર હો યા સચ્ચિદાનંદ અરબો અજમ

ફળે રબ સે આપ તો હર ચીઝ કે મુખ્તાર હેં
અર્થે આ'ગ્રમ આપ કા હૈ, આપ કે લૌહો કલમ

યા નબી ! મુજ કો બના દો તુમ મદીને કા ફીર
મેં નહીં, હરગિઝ નહીં હું તાલિબે જાહો હશમ

યા નબી ! હમ કો શફાઅત કી અતા ઐરાત હો
આસિયોં કા આપ કે હાથોં મેં હે આકા ભરમ

ગુમ્બાદે ખજરા કો ચૂમે જિસ ઘડી મેરી નજર
ઉસ ઘડી અહ્વાહ ! દેખું જલ્વાએ શાહે ઉમમ

દમ લબોં પર આ ગયા અતાર કા યા મુસ્તફા
હો કરમ શાહે હરમ ! નિકલે તેરે જલ્વોં મેં દમ

(મકાએ મુકર્મા મેં 14 જુલ હિજા 1440 હિ. કો સાત અશાર વિખે, ફિર 15વી રાત
મદીનાએ પાક જાતે હુએ ટ્રેન મેં નોક પલક સંવારી ઓર દો અશાર કા ઈજાફા કિયા.)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ إِنَّمَا يُعَذَّبُ بِأَعْوَادٍ مَّا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ أَجْزَاءِ الظُّنُونِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ਮस्जिद बनाने का सवाब

इरमाने मुस्तकः : صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ جो अल्लाह
पाक (की रिजा) के लिये एक मस्जिद बनाओगा।
तो अल्लाह पाक उस के लिये जन्नत में एक
घर बना देगा।

(مشكاة المصابيح، ۱/۱۳۴، حديث: ۱۹۷)

M.R.P.
₹ 00/-

